



Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

urn:nbn:de:gbv:3:1-80521-p0002-1

DFG

Za 3267 9096.
4

CONSOLATORIA

ad

Clarissimum juxta ac Humanissimum,

**DN. JACOBUM
BORNIUM,**

J. U. Licentiandum,,

Fautorem atque Amicum suum honorandum,

jamq;

ob insperatum ac peracerbum excessum

PARENTIS JCTI:

Filium mœstissimum.

transmissa

JOHANNE ERNESTO NORICO,

Northusen.

LIPSIAE,

LITERIS CHRISTIANI MICHAELIS,

Anno M. DC. LX.

4.





Poste aquam de obitu VENERANDI PARENTIS Tui tristis allatus est nuntius, FAUTOR atque AMICE ÆTATEM COLENDE, tam inopinus tamq; lugubris mihi casus lacrymas excusit, tantumque ex hoc dolore Tuō procul dubio acerbissimo cepi doloris, quantum & admiratio Tuæ Virtutis imperabat & meritornm Tuorum in me cùm multitudo tūm magnitudo exigebat. Veritatem cùm paullò longius à summi luctus acerbitate meus abesset dolor, quam Tuus, mearum esse partium ducebam, ut συμπάθειαν animi scripto testatus, modicam aliquam consolationem adhiberem, qua dolorē Tuum si non sanare possem, saltem levarem. Evidem tam durus

ατει κέργας ή ειδησσος

tam alienus & aversus ab omni humanitate non erit quisquam, qui lugendi ac incerendi causam justissimam ei datam esse neget, si quis acerbâ morte, tam charo Parente, tam candidi pectoris, tam præclaræ Virtutis ac Prudentiæ orbatus, imo latere spiritum petat, lacrymas fundat, vestem mutet. Verum ut in aliis rebus aureæ lineas mediocritatis transilite nefas, ita cùprimis in luctu modus is adhibendus esse videtur, quem ratio poscit, Fides præscribit; Amisso scilicet amico neq; siccii sint oculi, monito Senecæ, nec fluant: lacrymandum, non plorandum: Cum enim queri nemo possit eâ se conditione esse in quâ nemo non est; & quissimis & oculis & animis ferantur, si quid humanitus nobis aut nostris accidat: Communi hac lege nasci cogitemus, ut & vita omnibus Fortunæ telis proposita sit, & improvisa vis lethi, quandocumque pueros tollat, & magna Matris sinu inferat. Neque eâ tantum nostri generis esse Fata cernimus: Etiam florentissima regna, Urbes amplissimæ ac superbissimæ, Arces munitissimæ annorum periodo, quam provida Cœli prudentia definivit, decursa, in chaos antiquum quasi redeunt, in cineres redacta, aut minimum in

in ruinis jacent nunquam restaurandis. Neq; hic dicam de Turribus Memphis qvas barbara jactat, neq; Rhodi colossum, Ephesi Templum, bimarisve Corinthi mœnia dudum eversa funditus commemorabo. Qvot oppida in communi Patria nostra superiori bello divinâ jam benignitate sepulto prostrata ac diruta ante oculos jacent? Qvare cum & **OPTIMUS TUUS PARENTS**, (cui etiam me tacente meditata ad memoriam Virtutis carmina, & laudationes & lacrymæ, vel doloris imitamenta) metum, dolorem, pericula, morbos & alia id genus, qvæ misere miseros in hac mortalitate uadiqvaq; circumstant, mala evaserit, immarcessibili gloriæ Coronâ potitus, metam attigerit; vitæq; fabulam supremo Chorago Deo sic jubente, piè ex voto peregerit, mortem tam beatam, pñè dixeram invidendam, mitius feres, neq; inutili luctu mordaces illas sollicitudines, qvas vita hac comites trahit individuas, duplicabis; ita levius fiet patientiâ, qvicquid corrigeret nefas. Num qvæso semper urgeas, ut cum Poeta loqvat,

Flebilibus modis

Mysten ademptum, nec Tibi vespero

Surgente decadunt amores

Nec rapidum fugiente sole

At non ter ævo sanctus amabilem

Ploravit omnes Antilochum Senex

Annos : nec impubem parentes

Troilon aut Phrygiae sorores

Flevere semper : Desine mollium

Tandem querelarum : Et potius nova

ODI

PARENTIS Trophæa, cordnas, cæteraq; omni & dicto & cogitatione majora ornamenta ipsi ab unico Salutis nostræ Assertore ac Vindice collata admiratus exulta. Tiberium atq; Augustam publico Germanici luctu abstinuisse etiam S. P. Q. R. lugente, Annales niemorant, inferius Majestate suâ rati, si palam lamentarentur: ita Tu FAUTOR COLENDÆ laudi virtutum Tuarum adversari existimes, si nimiò plus dolori fibulam laxes aut animum

9079.

mum tam pertinaci studio, tam inexhaustâ diligentia tamq; admirabili judicio exultum, excrucies. Lutherum imperterriti Heroem animi Filiâ pñne jam nubili præmaturâ morte orbatum, in hæc erupisse verba scimus, caro, caro est, & dolorem sentit, alioqui gnatam unicê charam malorum istud pelagus trajecisse & arduum hunc montem superasse, serio lator, neq; ulla hic nisi carnis tristitia reliqua est: Qvod exemplum DUCIS tam boni tamq; cordati, qvoad licet, seqvamur, & de quiete, qva beatissimos Fidelium Manes frui imperturbatâ fide Magistrâ novimus, discedentibus gratulemur, eorumq; Triumphos plausu potius qvam planctu proseqvamur, aut min. mum sine gemitu & ejulatu, qyi sententiâ Sapientum Sapientem virum minimè decet, comitemur oyantes: ipfi enim relicto terreno hoc diuersorio ubi

*Luctus & ultrices posuere sedilia curæ
donati nobili illo ac cœlesti πολιτευαλ*

Devenere locos latos & amena vireta

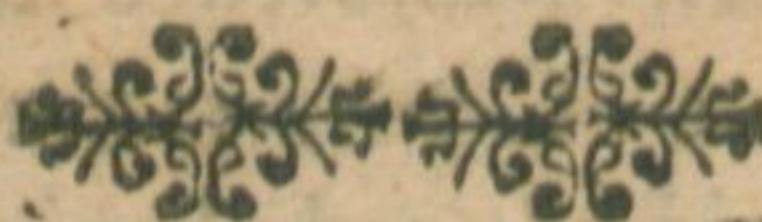
Fortunatorum nemorum sedesq; beatas.

Veniet iterum, qyi eos in lucem reponet, dies: instat hora, qvâ in vitam revocati, qvos præmisimus, in mutuos amplexus ruent, Præsto est & ante fores quasi mors excubat, qvæ ad summi Imperatoris nutum conjunget amantes. T etamen, F A N T O R & A M I C E H O N O R A N D E, A M A N D E, Patriæ, Familiæ, Amicis & mihi deniq; in cultoribus Tuis haut ita pridem nomen professo, benigniora Fata qvam diutissimè servent, tam atroces ac acerbos casus à Te & Florentissimâ Tuâ familiâ clementer avertant, & mœrorem novum novo brevi gaudio, sic opto atque oro, compensent. Vale & fave

TUO

quantillus est

J. E. NORICO.







Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

urn:nbn:de:gbv:3:1-80521-p0008-3

DFG

CONSO

Clarissimum jux

DN. JA
BOR

J. U. Lice

Fautorem atque Am

ob insperatum a

PARE

Filium m

tr.

JOHANNE ER

N

L I

LITERIS CHRIS

Anno M

